

מ"ת 49373/07/21 - מדינת ישראל נגד עומר גית

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 49373-07-21 מדינת ישראל נ' גית(עציר)
תיק חיצוני: 446400/2021

בפני כבוד השופט אביגדור דורות
המבקשת:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביעד דוויק
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
המשיב:
עומר גית
ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 49353-07-21.

כתב האישום

1. בכתב האישום שהוגש נגד המשיב מיוחסים לו 6 אישומים הנוגעים להתפרעות, מעשי פזיזות ורשלנות, מעשי טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, מעשי טרור של ניסיון הצתה בצוותא, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ועוד.

2. על פי כתב האישום, העבירות המיוחסות למשיב החלו להתבצע ביום 14.4.21 והסתיימו ביום 16.5.21. יוזכר כי החל מיום 13.4.21, במהלך חודש הרמדאן, התרחשו בירושלים התפרעויות ותקיפות שכללו אלימות, זריקת אבנים ועוד על רקע לאומני נגד כוחות המשטרה והביטחון. החל מיום 10.5.21 החל מבצע "שומר החומות" שבמהלכו המשיכו הפרות סדר ברחבי הארץ ובירושלים. על פי האישום הראשון, המשיב השתתף בהתפרעות ביחד עם אחרים ביום 16.5.21 ויידה מספר אבנים לעבר השוטרים ובתים של יהודים בשכונת בית חנינא בירושלים והכול מתוך מניע לאומני-אידיאולוגי. על פי האישום השני, המשיב לקח חלק בהתפרעות ביום 15.5.21 כנגד שוטרים במהלכה יידה מספר אבנים לעבר השוטרים וכן ירה שני כוורות זיקוקים לעבר השוטרים ממרחק של כ-40 מ'. על פי האישום השלישי, המשיב לקח חלק בהתפרעות שהתקיימה ב-7 או ב-8 למאי 2021 באזור הר הבית במהלכה יידה כ-10 אבנים מטווח של כ-40 מ' אל עבר השוטרים. על פי האישום הרביעי, המשיב לקח חלק בהתפרעות שהתרחשה יום למחרת הנטען באישום השלישי באזור מסגד אל אקצא, במהלכה יידה המשיב כ-10 אבנים מטווח של כ-40 מ' אל עבר השוטרים. על פי האישום החמישי, ביום 10.5.21 המשיב לקח חלק בהתפרעות של מאות צעירים כנגד שוטרים בהר הבית בכך שיידה כ-10 אבנים מטווח של כ-30 מ' אל עבר השוטרים. על פי האישום השישי, ביום 14.4.21 החלה הפרת סדר והתפרעות של

צעירים כנגד שוטרים בשכונת שייח ג'ראח בירושלים, במהלכה יידה המשיב כ-10 אבנים מטווח של כ-50 מ' אל עבר השוטרים.

תמצית טענות הצדדים

3. על פי טענות המבקשת, כלל האישומים מסתמכים על הודאותיו של המשיב, הן במסגרת זיכרון דברים בשב"כ והן במסגרת ההודעות שנגבו ממנו על ידי המשטרה. נטען כי בחלק מהאירועים המשיב גם הופלל על ידי שותפיו לאירוע, אשר בגינם הוגש כתב אישום נגדם בתיקים נפרדים וכי לרוב האירועים ישנם דוחות פעולה ודוחות אירוע של שוטרים אשר תואמים להודאות המשיב, מה שמספק את הדרישה הראייתית ל"דבר מה" ואף מעבר לכך.

4. ביתר פירוט, נטען כי בזיכרון דברים בשב"כ מיום 11.7.21 הודה המשיב בהשתתפותו באירועים המתוארים באישומים וכי ביום למחרת (12.7.21) הודה המשיב בחקירתו במשטרה תוך שהוא חוזר על דבריו בשב"כ. נטען כי להודאות אלה מצטרפות הפללות של קוסי שאהין וכן של עומר אבו זינה שבאו לידי ביטוי בזכ"ד בשב"כ מיום 23.6.21 ו-30.5.21 בהתאמה, ביחס לאירועים המיוחסים למשיב באישום הראשון והפללות של קוסי שאהין בזכ"ד מיום 6.7.21 ביחס לאירוע החמישי. בכל הנוגע לאישום השלישי והרביעי נטען כי ישנם דוחות פעולה של 4 שוטרים המתארים הפרות סדר רבות באותם ימים, היכולים לשמש "דבר מה" להודאות המשיב. עוד נטען כי המשיב הודה באירועים שהתרחשו לכאורה באישום השלישי והרביעי ברצף עם שאר האירועים, להם יש הרבה מעבר ל"דבר מה" וכן באירוע דומה של התפרעות בהר הבית באישום החמישי, שגם לו ישנו "דבר מה" ועל כן, הוכחה אמיתות תוכן דברי המשיב גם בקשר לאירועים אלה. בנוגע לאישום השישי, נטען כי הראיות נסמכות על הודאות המשיב בשב"כ ובמשטרה אולם צוין כי בחקירת המשטרה מיום 21.7.21 חזר בו המשיב ואמר כי "לא הובן נכון" על ידי החוקרים. לטענת ב"כ המבקשת, חזרה זו אינה אמינה, הן מכיוון שהודאת המשיב הייתה מפורטת והוא חזר עליה פעמיים והן מכיוון שהודעתו מיום 21.7.21 מלמדת כי המשיב מצטער כי הודה קודם לכן בביצוע העבירה. לטענת המבקשת, לאירוע זה לא נמצא דוח פעולה ספציפי, אולם הטענה היא כי לא נדרש "דבר מה" לכל פרט ואירוע שהמשיב הודה בו.

5. לטענת המשיב, ישנו כרסום ממשי בראיות. נטען, כי המשיב נעצר ביום 20.6.21 ועמד על הכחשת חלקו עד ליום 11.7.21, כאשר במשך ימים ארוכים היה בתוקף צו שמנע מפגש בין המשיב לבין סנגורו. לטענת הסנגור, המשיב נעצר לפנות בוקר וחקירתו נמשכה ללא שינה משעה 13:00 ועד שעה 04:30 ברציפות ללא הפסקה משמעותית. זאת ועוד, נטען כי החוקרים הציגו לו הודעות שנגבו ממעורבים נוספים והחוקרים נתנו למשיב להבין כי הוא לא יצא מהחקירה לפני שהוא יודה במיוחס לו. עוד נטען כי החוקרים נתנו למשיב לקרוא גרסאות של מפלילים, לפני שהוא מסר את גרסתו ביחס לאירועים המיוחסים לו. לטענת הסנגור, אין זה מקובל ואין זה סביר כי החוקרים יאפשרו לנחקר לקרוא עדות מפלילה של אחר בטרם תיגבה גרסתו. בהקשר זה נטען כי המשיב חזר על העובדה כי אבנים נזרקו על השוטרים ממרחק של 30-40 מ', מבלי להבחין בפרטים של האירועים. בנוסף, נטען כי לאחר מעצר הימים ואחרי שהמשיב הודה, הוא שוחרר בעקבות מחדל להביאו לבית המשפט לצורך קיום דיון (ביום 12.7.21). לאחר שהודיעו למשיב על קיום דיון בערר הגיע המשיב מביתו לדיון בבית משפט זה ביום 13.7.21, דבר המלמד כי ניתן לתת בו אמון לאור כך שלא ניצל את עובדת שחרורו לצורך התחמקות מהתייצבות לדיון. הסנגור הוסיף וציין כי אישומים 3 ו-4 מבוססים אך ורק על ההודאה של המשיב ולעניין האישום הראשון אין אפשרות לייחס למשיב ביצוע בצוותא של זריקת בקבוקי תבערה על ידי אחרים,

שכן מדובר בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ואילו המשיב לא נשאל כלל על כוונותיו ועל יחסו למה שמיוחס לאחרים. צוין כי הסכמה ספונטנית למעשים המיוחסים לאחרים אינה מספיקה כדי לבסס יסוד נפשי של כוונה מיוחדת.

6. לחלופין, טען הסנגור כי גם אם אין מדובר בכרסום של ממש, מדובר בכרסום במידה כזו המצדיק קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. הסנגור הפנה להחלטת בית משפט זה מיום 30.7.21 בתיק מ"ת 49475-07-21 בגדרה הורה בית המשפט על הכנת תסקיר בענינם של אחמד גית וסלאמה גית, לאחר שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה בענינם. נטען כי מדובר באדם צעיר ללא הרשעות קודמות ששווה במעצר כמעט חודשיים ימים לאחר חקירה קשה ומטלטלת, שבמהלכה שוחרר וחזר לבית המשפט לדיון בענינו. הסנגור הגיש אסופת פסיקה של מקרים בהם הוגשו כתבי אישום חמורים נגד נאשמים ובהם הוחלט על הכנת תסקירי מעצר מטעם שירות המבחן.

דין והכרעה

7. תחילה אבחן את קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב. לאחר מכן, אבחן את קיומה של עילת מעצר והאם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שהיא פחותה מאשר מעצר של ממש.

ראיות לכאורה

8. כידוע, ההחלטה בדבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך החומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית. בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.18); בש"פ 7494/18 זוהר ששון נ' מדינת ישראל (11.11.18)). נפסק כי ראיות לכאורה להוכחת האשמה הן ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט, תוך בחינתן בחקירות ותוך קביעת אמינותן ומשקלן, יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר (בש"פ 826/08 קיאל קשאש נ' מדינת ישראל (14.2.08); בש"פ 3526/13 כיאל נ' מדינת ישראל (27.5.13)). בשלב המעצר בית המשפט אינו נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 9431/12 לוי נ' מדינת ישראל (3.1.13) פסקה 6). הדיון בראיות בשלב המעצר אינו כולל התייחסות מדוקדקת להערכת מהימנות העדים. דברים אלה יפים גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד, בכפוף לכך שאכן מכלול הראיות הוא בעל פוטנציאל להעמיד סיכוי סביר להוכחת האשמה בסוף המשפט (בש"פ 5867/15 חמאסה נ' מדינת ישראל (24.9.15); בש"פ 5599/18 קוצר נ' מדינת ישראל (30.7.18)). בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויצוגה כמשוללת יסוד (בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל (20.1.11); בש"פ 352/11 ארז איאסי נ' מדינת ישראל (25.1.11) פסקה 9).

9. על פי כללים אלה, הגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה בכל הנוגע למיוחס למשיב. ראיות אלה הינן בראש ובראשונה הודאתו של המשיב כפי שבאה לידי ביטוי בזכ"ד בשב"כ מיום 11.7.21 ובחקירתו במשטרה ביום

12.7.21 שם הודה המשיב תוך שהוא חוזר על דבריו בשב"כ ומתאר את חלקו באירועים נשוא האישומים המיוחסים לו. מעבר להודאות אלה מסתמכת המשיבה על הפללות של המשיב בידי קוסי שאהין ועומר אבו זינה וכן על דוחות אירוע ודוחות פעולה של שוטרים המתאימים לתיאור האירועים של הפרות הסדר כמפורט בכתב האישום. אני סבור כי מקומן של הטענות שהעלה הסנגור, הן בנוגע לאופן חקירתו של המשיב ביום הראשון למעצרו, הן בנוגע להצגת גרסאות של מפלילים למשיב בחקירתו, ואף ביחס לקיומו של היסוד הנפשי לביצוע בצוותא של זריקת בקבוקי תבערה, איננו בשלב זה אלא במסגרת התיק העיקרי.

עילות המעצר

10. בעניינו של המשיב מדובר בעילת מעצר של מסוכנות לבטחון של אדם ולבטחון הציבור, כאמור בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "החוק"). מדובר בעילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק, שכן מיוחסת למשיב עבירה ממניע טרור וכן מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק, שכן מדובר בעבירות אלימות חמורה שנעשו תוך שימוש בנשק חם וקר.

11. המסוכנות עולה מכך שמיוחסת למשיב השתתפות בשורה של אירועים משמעותיים בירושלים בתקופת מבצע שומר החומות, הן בהר הבית, הן בשייח ג'ראח והן בבית חנינא בסמוך לבתי היהודים, דבר שמצביע לכאורה על מניע אידיאולוגי, המגביר את המסוכנות.

חלופת מעצר

12. לטענת המבקשת, אין כל סיבה וטעם לשלוח את המשיב לתסקיר שירות המבחן, שכן מסוכנותו הברורה מלמדת כי אין חלופה אשר יכולה לאיין את מסוכנותו, תוך ציון העובדה בדבר העומס הקיים על שירות המבחן.

13. בגין ההתפרעויות בתקופת חודש הרמדאן השנה וגם במהלך מבצע "שומר החומות", הוגשו מספר כתבי אישום כנגד נאשמים שונים, המייחסים לנאשמים השתתפות בהפרות סדר, התפרעויות נגד שוטרים ונגד בתי יהודים בשכונת בית חנינא. בחלק ממקרים אלה הוחלט כי שירות המבחן יגיש תסקיר בטרם תוכרע הבקשה למעצר עד תום ההליכים. כך הדבר בהחלטת כב' השופט א' דראל מיום 30.7.21 בעניינם של אחמד גית וסלאמה גית. כך גם הדבר בהחלטת כב' השופט מ' בר-עם מיום 5.8.21 בתיק עמ"ת 10422-08-21 שבו הוגש תסקיר שירות המבחן ובית משפט זה החליט כי לא ניתן לראות בחלופה שהוצעה ככזו שיש בה כדי להשיג את מטרת המעצר בנסיבות הענין. נקבע כי ככל שתוצע חלופה ראויה אחרת יהיה מקום לשקול את אפשרות שחרורם של המשיבים לאחר קבלת תסקיר של שירות המבחן. כך גם הדבר בהחלטת כב' השופטת ח' זנדברג מיום 9.8.21 בתיק מ"ת 4542-08-21 בגדרה הוחלט על הזמנת תסקיר מעצר כדי לבחון קיומה של חלופת מעצר. ראו גם את ההחלטה בבש"פ 1416/13 פלוני נ' מדינת ישראל (28.2.13) שם הוגש כתב אישום בגין יידוי בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים לעבר עמדה בכניסה למחנה הפליטים שועפט שאוישה באותה עת על ידי שוטר במסגרת התפרעות אלימה שבה השתתפו כ- 30 צעירים רעולי פנים והוחלט כי בית המשפט המחוזי ידון בחלופת המעצר שהוצעה לאחר שהוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. בנוסף, ראו את ההחלטה בבש"פ

7816/14 דוד עופרי נ' מדינת ישראל (1.12.14) שם הוגש נגד העורר ושניים מאחיו כתב האישום המייחס להם עבירות של תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני והיזק בזדון ובעקבות תסקיר של שירות המבחן נקבע כי העורר יוכל להשתחרר למעצר בית בתנאים של איזוק אלקטרוני.

14. לטענת המבקשת, יש להבחין בין החלטות בעניינם של אחרים אשר השתתפו באירוע בודד לבין עניינו של המשיב, המעורב לכאורה בשישה אירועים שונים ונפרדים. אכן, למשיב לא עומדת זכות קנויה לקבלת תסקיר בעניינו ונפסק כי אין טעם בהזמנת תסקיר במקרים בהם ברי כי חלופת מעצר לא תסכון (בש"פ 25/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15); בש"פ 2584/19 חמזה עבאסי נ' מדינת ישראל (30.4.19)). עם זאת, הקביעה כי המסוכנות הנשקפת מנאשם הינה בעוצמה כה גבוהה עד שכלל לא ניתן יהיה לאיינה בדרך של חלופת מעצר כלשהי, הינה קביעה לא טריוויאלית שראוי שתישמר למקרים חריגים המצדיקים זאת וככלל ראוי להימנע ככל הניתן מקביעה א-פרוירית לפיה כלל לא ניתן לשקול אפשרות לשחרור נאשם לחלופת מעצר, גם אם העבירות המיוחסות לו הן חמורות (בש"פ 3717/15 אבו רמזאן נ' מדינת ישראל (4.6.15)).

15. לאור כללים אלה, ובשים לב כי מדובר בנאשם צעיר (בן 20) ללא עבר פלילי, איני סבור כי מדובר במקרה שבו אין מקום לערוך תסקיר מעצר וכי ברור על פניו שאין כל חלופה שתוכל לאיין את המסוכנות. משום כך, על שירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד ליום 12.9.21. בשלב זה ישאר המשיב במעצר.

16. נקבע לדיון לאחר תסקיר ליום 12.9.21 בשעה 12:00. המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס. לדיון יוזמן מתורגמן לשפה הערבית.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"א, 12 אוגוסט 2021, בפני הנוכחים.

אביגדור דורות, שופט